

„Minden ártér”

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 31. szám, 2018. augusztus 3.

Ketten egy új könyvről – *Kemény István: Nílus. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2018, 88 oldal, 2699 Ft*

Ha a korábbi, főként a legutóbbi, 2012-es *A királynál* című kötetekhez viszonyítjuk a most megjelent költeményeket, a folytonosságok, a Kemény-líra jellegzetességei szembetűnőek, ám szokás szerint a költő nem ismétli önmagát, a hangsúlyeltolódások, a finom elmozdulások is érzékelhetőek, láthatóak. A már ismert jegyek közül a társadalmi, történelmi folyamatokra érzékeny attitűd most is lényeges, a történelem csapásaiból, kataklizmáiból mit sem tanuló ember víziója, aki szüntelen ismétli tragédiáit, tébolyait, háborúit, hatalmi játszmáit. Ezért nem véletlenek a Vörösmarty-, Petri-párhuzamok, de épp ezért, mert újat mondani képtelenség, a megszólalók számára nehéz is túlhaladni, átlendülni az ő gondolataikon, költészetükön.